

نگاهی به آمار بیکاران ناشی از کرونا در ایالات متحده

جامعه آمریکایی در پی یارانه نقدی!

با گذشت قریب به ۶ ماه از همه‌گیری جهانی ویروس کرونا، حال ابعاد جدیدی از این بیماری نادر خود را نشان داده است. نکاتی که نه بر روی تخت‌های بیمارستانی که در زندگی تمامی ۷ میلیارد ساکن سیاره ما جریان دارد. کارشناسان بین‌الملل تاثیر فاجعه کووید-۱۹ را بر قرن بیست و یکم با تاثیر جنگ جهانی اول بر روی قرن بیستم قیاس می‌کنند.

علی پاک‌زادگان
روزنامه‌نگار

بحران مالی

با هر شرایطی، چالشی یکسان داشتند. در این میان، کشورهای ثروتمند - در ظاهر - اوضاع مناسب‌تری داشتند. کمک‌های دولتی به مردم سبب شد تا اوضاع کمی بسامان شود، اما با رفتن تاثیر مسکن دولتی، درد اصلی بروز یافت. این بار دیگر میان مردم ساکن دنیای سرمایه‌داری و کشورهای در حال توسعه فرق چندانی نیست و بیکاری نخستین میوه ویروس تاجدار قرن جدید است.

اگر بگوییم که در ۶-۵ ماهه اخیر، دنیا به اندازه یک دهه تغییرات فرهنگی و اقتصادی جدید را تجربه کرده، بیره نگفته‌ایم. از دست رفتن روال عادی زندگی در گام نخست، تنها مایل آوری بود اما با عیان شدن ابعاد وحشتناک همه‌گیری، این بار مردم زندگی خود را در قرنطینه هم در خطر می‌یافتند. غم نان و معیشت چیزی کمتر از ترس ابتلا نداشت و برای نخستین بار، تمامی مردم جهان

بر اساس آمار رسمی ارائه شده توسط وزارت کار ایالات متحده، بیمه بیکاری تا این هفته به ۶,۸ میلیون نفر رسیده، رقمی نزدیک به دو برابر زمان بحران اقتصادی سال‌های ۲۰۰۷ تا ۲۰۰۹

هم به حدود ۴۰۰ هزار نفر می‌رسند. ۳۰۰ هزار نفر در باشگاه‌های ورزشی کار می‌کنند و ۴,۵ میلیون نفر هم در مشاغل به کار مشغولند که مانند مشاغل فوق‌الذکر به دلیل کرونا عملاً بیکار شده‌اند. دفتر آمار کار معتقد است که تعداد کمی از کارگران بیکار شده در این ماجرا توان ادامه زندگی روزمره خود بدون دریافت دستمزد را دارند. آمار رسمی می‌گوید به طور متوسط هر کارگر شاغل در صنایع و خدمات غذایی ۲۵ هزار دلار در سال دریافت می‌کند، رقمی که برای آرایشگران ۳۰ هزار و افراد شاغل در امر نظافت منازل بیش از ۲۵ هزار دلار است. کارگران شاغل در اماکن تفریحی و سرگرمی هم کمی بیش از ۲۳ هزار دلار در سال درآمد دارند. در این میان، خط فقر رسمی در سال ۲۰۲۰ آمریکا سالیانه ۲۱ هزار و ۷۲۰ دلار است. دفتر آمار کار می‌گوید که ۳۴ درصد خانوارهای آمریکایی از پس انداز کافی برای گذران حتی سه ماه خویش بی‌بهره‌اند و این عدد در خانوارهای فقیر رنگین پوست به ۵۳ درصد می‌رسد. فراهم کردن امکان برخورداری از منابع کمک پایدار مستمر به این قشر می‌تواند حداقل برای دریافت غذا و پرداخت اجاره مسکن مفید باشد، هر چند که بعید است دولت ترامپ بخواهد یا بتواند از پس چنین بحران مستمیری بر آید. کمک‌های نقدی تا به حال به رقم ۳ تریلیون دلار رسیده و داد سرمایه‌سالاران از این کمک‌های «بلاغوش» بلند شده است.

حدی مورد تمسخر قرار گرفت، اما این روزها بدل به یک خواسته عمومی شده است. یعنی مردم از دولت ترامپ (و دولت بعدی) توقع دارند تا رویه هزار دلار در ماه به عنوان محرک اولیه زندگی را ادامه دهند!

بیکاری

بر اساس آمار رسمی ارائه شده توسط وزارت کار ایالات متحده، درخواست‌های بیمه بیکاری تا این هفته به ۶,۸ میلیون نفر رسیده، رقمی نزدیک به دو برابر زمان بحران اقتصادی حذفاصل سال‌های ۲۰۰۷ تا ۲۰۰۹، جالب آنکه یک چهارم این درخواست‌ها تنها در هفته اخیر به ثبت رسیده و با اوجگیری مضاعف کرونا، بالاتر هم خواهد رفت. به گفته مقامات محلی، تنها در شهر واشنگتن، ۷۵ درصد از کارگران شاغل در خدمات مربوط به پذیرایی بیکار شده‌اند، آماری که در شهرهای کوچک‌تر و حاشیه‌ای به ۹۰ درصد هم می‌رسد. بر اساس آمار رسمی دفتر آمار کار ایالات متحده، ۱۳,۳ میلیون آمریکایی در بخش خدمات غذایی مشغول به کار هستند. این افراد شامل آشپزها، پیشخدمت‌ها، ظرفشوها و غیره هستند. همچنین بیش از ۳ میلیون نفر به عنوان نیروی خدماتی در منازل به کار مشغولند. ۵۰۰ هزار نفر در پارک‌های تفریحی به عنوان بلیت‌فروش، متصدی، تکنیسین و مانند آن کار می‌کنند. افراد شاغل در مشاغل آرایشی و بهداشتی

اعمال قرنطینه‌های جدی به تعویق بیفتد و به تبع آن شرایط به گونه‌ای رقم بخورد که امروز آمریکا دارای بیشترین آمار مبتلا در جهان باشد. وقتی شما توان بهبود اوضاع را ندارید و با خیال بیکاران رویه‌رو هستید، چه رویه‌ای بهتر از منحرف کردن افکار عمومی. یک روز در کارزار انتخاباتی، معضل آمریکا را مهاجران مکزیک می‌نامید و روز دیگر، چین را مسبب تمامی بدبختی‌های کشور خویش قلمداد می‌کنید.

ترامپ را باید یک فرار رو به جلو برای سرپوش نهادن بر بی‌کفایتی دولتش ارزیابی کرد. جامعه آمریکایی به یاد دارد که در زمان اوجگیری کرونا، ترامپ حاضر به استفاده از ماسک نبود و ایجاد قرنطینه را به تمسخر می‌گرفت: «هر سال صدها هزار نفر در دنیا به آنفولانزا مبتلا می‌شوند، اما کسی اینگونه برخورد نمی‌کند، حال چه شده که مردم ما را از یک ویروس معمولی می‌ترسانید...؟» جملاتی که سبب شد تا

خشونت

وقتی در جلسه مطبوعاتی کاخ سفید، ترامپ مدعی شد که چین با مخفی‌کاری سبب شده تا شیوع گسترده در جهان و آمریکا شکل گیرد و بر چینی بودن کرونا تاکید کرد، یکی از خبرنگاران سخنان او را نژادپرستانه خواند اما او تاکید کرد که سخنانش ابد نژادپرستانه نیست و چینی‌ها با هدف ضربه زدن به اقتصاد آمریکا، ویروس کرونا را راهی این کشور کرده‌اند. خبرنگار چینی تبار شبکه (CBS) روز بعد در توئیتر خود نوشت: «شاره نژادی رییس جمهور آمریکا سبب شده تا بسیاری از آسیایی‌تباران مورد آزار قرار گیرند. کودکان در مدرسه توسط همکلاسی‌های خود مورد تهاجم قرار گرفته و چشم‌پادامی‌های زیادی در خیابان کتک خورده‌اند. حاصل کلام ترامپ چیزی جز ایجاد انزجار در جامعه سفیدپوستان آمریکایی در پی نداشته است.» کارشناسان اما معتقدند که این رویه

زد، این در حالی است که رییس جمهور ثروتمندترین کشور دنیا، از یک‌سوی این سازمان را به سوءمدیریت شدید و پنهانکاری در مورد گسترش ویروس کرونا و همسویی با منافع چین متهم کرده و کمک مالی آمریکا و روابطش با این سازمان را قطع کرده و از سوی دیگر کرونا را «ویروس کونگ‌فو» نامیده است؛ نامی که بیشتر باید بر زبان نوجوانان خام آید تا مردمی در جایگاه ریاست جمهوری کشوری آن هم آمریکا. وی در زمان اوجگیری کرونا در آمریکا و زمانی که درباره بیکاری مردم این کشور بر اثر شیوع بیماری سخن می‌گفت، تماماً انگشت اتهام را به سوی چین نشانه رفته بود و می‌گفت: «اگر کارگران رستوران‌ها، مراکز تفریحی و مانند آن بیکار هستند، تنها باید این ویروس چینی را مقصر دانست»؛ سخنانی که سبب شد تا خشونت‌های قومیتی علیه آسیایی‌تباران در آمریکا شکل گیرد.

با بالا گرفتن خشونت‌های نژادی در آمریکا، شاید این روزها کمتر به کرونا و حواشی آن پرداخته شود، اما از یاد نخواهیم برد که نخستین بار این دونالد ترامپ بود که برای نامیدن ویروس کرونا از واژه نژادپرستانه «ویروس چینی» استفاده کرد. هر چند که در سابقه او، موارد بی‌شماری از توهین‌های قومیتی و نژادی یافت می‌شود اما این یکی گویا قرار بود هدفی سیاسی را دنبال کند؛ هدفی حتی بالاتر از ساخت دیوار حائل در مرز مشترک آمریکا و مکزیک.

نژادپرست

«دروس ادهانوم گبریسوس»، رییس سازمان بهداشت جهانی، به تازگی هشدار داده که در شرایط برابری مشکلات ناشی از کرونا، مردم به شدت نیازمند وحدت هستند. همبستگی جهانی نیاز امروز است و سیاسی کردن این پاندمی به تشدید آن دامن خواهد

ترامپ می‌گفت: «اگر کارگران بیکار هستند، تنها باید این ویروس چینی را مقصر دانست»؛ سخنانی که سبب شد تا خشونت‌های قومیتی علیه آسیایی‌تباران در آمریکا شکل گیرد

کرونا یک ویروس نژادپرست است! انگشت اتهام ترامپ به سمت چین

تنهایی مرد شماره یک آمریکا در میان هواداران

بحران‌های چند هفته اخیر از رییس جمهور آمریکا یک بازنده کامل ساخته است. انتشار تصاویر سخنرانی ترامپ در کمپین انتخاباتی خود در شهر تالسا واقع در ایالت اوکلاهما و سخنرانی او برای صندلی‌های خالی نشان از وضعیت نابسامان این کشور دارد. خبرنگاران گزارش داده‌اند که به دلیل این استقبال سرد، ترامپ و ایوانکا دخترش به مدیر ستاد انتخاباتی او پر خاش کرده‌اند. نکته مهم آنکه بیشتر ساکنان این شهر را جمهور یخواهان تشکیل می‌دهند، اما گویی قدرت ویروس کرونا بیش

از تعصبات حزبی است. جالب آنکه غالب هواداران ترامپ و حتی خود او محدودیت‌ها و قرنطینه‌های ناشی از کرونا را به سخره گرفته و آن را غیر مهم ارزیابی می‌کردند، اما در مقام عمل، هیچکدام حاضر به پذیرش ریسک حضور در یک فضای بسته و جمع بزرگ جهت حمایت از کاندیدای محبوب‌شان نبودند. ترامپ در فضای کرونا زده این روزهای آمریکا تنهاست؛ به مانند این هوادار خود که با ماسک، پلاکارد «دوباره آمریکا را بزرگ خواهیم ساخت» را بالای سر برده است.

